

Warszawa, 30 września 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

F 16 L 21 / 02²

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 23510.

Kl. 47 f, 8/04.

Mannesmannröhren - Werke
(Düsseldorf, Niemcy).

47 f¹, 21/02

Kielichowe złącze rurowe ze sprężystym pierścieniem uszczelniającym.

Zgłoszono 30 stycznia 1935 r.

Udzielono 10 lipca 1936 r.

Pierwszeństwo: 31 stycznia 1934 r. (Niemcy).

Wynalazek niniejszy dotyczy złącza kielichowego do rur przewodów wodnych, gazowych, powietrznych i parowych.

Znane są złącza kielichowe, w których uszczelka pierścieniowa z okrągłej gumy ściska się przy wsuwaniu końca rury do kielicha, zmieniając przytem swój przekrój okrągły na przekrój płaski. Aby otrzymać niezawodne uszczelnienie, uszczelki pierścieniowe muszą być starannie zbadane w miejscu zakładania co do wymiarów odpowiednio do tolerancji kielicha i wsuniętego końca rury. W ostatnich czasach w rurach odlewanych stosuje się śrubowe złącze kielichowe z uszczelkami pierścieniowymi.

Znane są również złącza kielichowe, w których uszczelka jest dociskana przy po-

mocy kołnierzy. Wszystkie znane złącza są jednak zbyt drogie co do wyrobu lub niewygodne w użyciu albo ze względu na wymaganą dokładność, albo też ze względu na różnorodność kształtów.

Przedmiotem wynalazku jest tanie i proste dla doglądu złącze, w którego kielich są wkręcone dwie lub kilka śrub, zachodzących stożkowatymi końcami za twarde pierścień dociskowy dla uszczelki pierścieniowej i podczas wkręcania te śruby wciskają klinem uszczelkę pierścieniową pomiędzy podstawą kielicha i włożoną rurę.

Na rysunku przedstawiono przykłady wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia kielich *a*, do którego

jest wsunięty koniec c rury z luźno osadzoną uszczelką pierścieniową *d* i pierścieniem dociskowym *b*. Przy pomocy śruby *e* uszczelka pierścieniowa *d* zostaje docisnięta do podstawy kielicha, a jednocześnie do wsuniętego końca rury. Użycie luźno osadzonej uszczelki pierścieniowej posiada w wielu przypadkach tę zaletę, że nie hamuje ona osiowych ruchów rury.

Podobna budowa, odmienna tylko w niektórych szczegółach, jest przedstawiona na fig. 2 i 3.

Chcąc otrzymać sztywne złącze, stosuje się budowę według fig. 4. Pierścień dociskowy stanowi w tym przypadku podwójne zagięcie, sztywno połączone z wsuniętym końcem rury. Zamiast podwójnego zagięcia można stosować również kołnierz, umocowany na końcu rury przy pomocy spawania lub w inny sposób.

Fig. 5 przedstawia budowę, w której z obydwóch stron kołnierza *b* są umieszczone uszczelki pierścieniowe *d*, dociskane przy pomocy osobnego pierścienia dociskowego *g* i śrub *e*. Ta ostatnia budowa daje szczególnie dobre wyrównanie zmian długości przewodu, wywoływanych wahaniami temperatury.

Zasadnicza zaleta złącza według wynalazku w porównaniu ze znanymi złączami tego rodzaju polega na tem, że złącze może być stosowane z powodzeniem zarówno do rur stalowych, jak i żeliwnych, zestawienie części na miejscu układania rur odbywa się prosto, szybko i szczelnie z zabezpiecze-

niem od rozsunięcia się złącza przy rozciąganiu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kielichowe złącze rurowe z twardym pierścieniem dociskowym dla szczeliwa sprężystego, znamienne tem, że w ściankę kielicha są wkręcone prostopadle do jego osi dwie lub kilka śrub, które stożkowatymi końcami zachodzą za wskazany pierścień dociskowy tak, iż ruch śrub tych przy wkręcaniu przenosi się działaniem klinowem na pierścień dociskowy, wskutek czego pierścień uszczelniający, umieszczony pomiędzy dnem kielicha i wprowadzoną weń rurą, zostaje ściśnięty.

2. Złącze kielichowe według zastrz. 1, znamienne tem, że pomiędzy końcem wprowadzanej rury i dnem kielicha zastosowana jest wkładka w postaci pierścienia.

3. Złącze kielichowe według zastrz. 1, znamienne tem, że wkładka jest osadzona sztywno na końcu rury jako kołnierz, zagięcie i t. d.

4. Złącze kielichowe według zastrz. 1 i 3, znamienne tem, że z obydwóch stron pierścienia znajdują się sprężyste pierścienie uszczelniające, z których jeden opiera się o kielich, a drugi o specjalny pierścień dociskowy.

M a n n e s m a n n r ö h r e n - W e r k e.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

